

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacros. Concilii Tridentini Canones Et Decreta

Gallemart, Jean

Coloniæ Agrippinæ, 1621

Vera, & Catholica doctrina de "Sacramento Ordinis, ad condemnandos errores nostri temporis, à sancta Synodo Tridentina decreta, & publicata Sessione 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39157

288 Concil. Trid. cum Declarat. & Remis.
præsenti decreto refert, qui pro sua singulari pruden-
tia, & c
efficiat, quod utile Reip. Christianæ, & salutare pe-
bus vnum Calicis, fore iudicauerit.

Indictio futurae Sessionis.

Insuper eadem sacro sancta Tridentina Synodus
futuræ Sessionis ad festam quintam, post octauan-
uitatis omnium Sanctorum, que erit dies xii. mensis
Iun. indicit; & in ea decernetur de Sacramento
nisi, & de Sacramento Matrimonij, &c.

Prorogata fuit Ses. vsq; ad diem
M. D. LXIII.

SESSIO XXIII.

QVÆ EST SEPTIMA

SVB PIO IV. PONTIF. MAJ
CELEBRATA DIE XV. IULII
M. D. LXIII.

Vera, & Catholica doctrina de Sacramen-
tis, ad condemnandos errores nostri
ris, à sancta Synodo Tridentina decretal-
blicata Sessione 7.

CAPUT I.

Christus Dominus Apostolis suis ac eorum in sacerdotia
bus dedit potestatem consecrandi & offerendi visibile-
cium, ac remittendi & retinendi peccata.

Sacrificium, & sacerdotium ita Dei ordinans
iuncta sunt, ut utrumque in omni lege extre-
mitate in novo Testamento sanctum Eucharisti-
cum visibile ex Domini institutione Catholica
aceperit, fateri etiam oportet, in ea nouum esse

& externum sacerdotium, in quod vetus translatum est.
hoc autem ab eodem Domino Salvatore nostro institutum es-
se, atque a apostolis, eorumque successoribus in sacerdo-
tio, potestatem traditam consecrandi, offerendi, & mi-
nistrandi corpus, & sanguinem eius, necnon & peccata
dimitendi, & retinendi, sacra litteræ ostendunt, & Ca-
tholicæ Ecclesiæ traditio semper docuit.

a Matth. 26.
Matt. 18.
Ivan. 20.

REMISSIONES.

Vnde Barthol. Ledesmon. in sua summa de Sacram. tit. de Sacra-
mento Ordinis, Petr. Ledesm. in summa patr. i. tit. de Sacram.
Ordinis, Vitald. in candelabri. aureo, ti. de Sacram. Ordinis, P. Hen-
riq. in sum. p. 2. lib. 10. de Ordinis Sacram. Card. Thuse. lit. O. concl.
Quarant. in summa Bullarij verbo Ordo, P. Vasquez in 3. part. D.
Thomae tom. 3. disp. 235. P. Valer. Regin. in praxi fori pœnit. lib. 30. P.
Ægid. de Cominck. de Sacram. & censu. tom. 2. dif. 20. Zeroli. in praxi
Episcopali part. 1. & 2. verbo Ordo. Baldvini. Iunium super opera co-
tron Bellarum. par. 2. li. 6. c. 3. & 4.

b Ab eodem Domino Salvatore nostro institutum.] Vide Sayr. de Sa-
cram. in genereli. 2. qu. 3. art. 1. vers. De Sacram. Ordinis, P. Henriq. in
sum. lib. 10. in proem. §. 2. lit. M. pag. m. hi 878. & §. 5. & cap. 3. in prin-
cip. P. Val. Regin. d. lib. 30. n. 3. P. Vasquez d. tom. 3. d. l. 239. P. Ægid. de
Sacram. & Censur. tom. 1. qu. 83. n. 106.

C A P V T II.

Ad venerationem tanti sacrificij, ab initio Ecclesia fuerunt in ipsa
septem Ordines; quorum alijs sunt alijs maiores, ita ut sub-
diaconatus referatur inter maiores seu
sacros.

Cum autem diuina res sit tam sancti sacerdotij mi-
nisterium; consentaneum fuit, quo dignius, & ma-
iori cum veneratione exerceri posset, ut in Ecclesiæ odi-
natissima dispositione plures, & diversi essent ministro-
rum Ordines, qui sacerdotio ex officio deseruissent, ita
distributi, ut, qui by d iam clericali Tonsura insigniti essent,
pe minores ad maiores ascederent, nam non solum de
sacerdotibus, b sed & de Diaconis sacra litteræ apertam

T

men-

b t. Tim. 3. 8.
Act. 22. 9.

293 Concil. Trid. cum Declarat. & Remiss.
mentionem faciunt; & quæ maximè in illorum ordi-
tione attendenda sunt, grauissimis verbis docentur;
ipso Ecclesia initio sequentium Ordinum nomina, an-
vniuersitatisque eorum propria ministeria, Subdiaconi
licet, Acolyti, Exorcistæ, Lectoris, & Ostiarij in vnu
se cognoscuntur, quamvis non pari gradu, nam Sub-
conatus ad maiores ordines a Patribus & sacris Con-
lijs refertur, in quibus & de alijs inferioribus frequen-
tè legimus.

REMISSIONE S.

Vide Balduin. Iunium super opera controvrsi. Bellarmi-
ni. li. 6. c. 3. in fine.

P [Qui iam clericali tonsura insigniti essent.] Quot snt Ordines
nouem, vt volunt Canonistæ, an septem tantum, vt volunt The-
ologi? & an prima tonsura sit Ordo? Vide apud Hispanos l. i. tit. 14
ad finem ibi, *orden de corona es entrada*, plures Doctores plenam
refert Cened. ad Decret. collect. 105. n. 2. quibus addit Veg. in ap-
curas c. 14. à n. 4. Valent. tom. 4. disp. 9. qu. 1. puncto 2. Menoch. 912. n. 21. Surd. conf. 259. n. 8. Vincent. de Franch Neapol. decisi-
9. Fr. Emma. in sum. tom. 2. ca. 13. Viald. in candelabro auto-
Sact. Ordinis. n. 6. 10. & 11. Barthol. Ledesm. in summario de Sacra
Ordinis, diffici. P. Henr. in sum. li. 10. ca. 2. Catechis. ad pa-
de Sacram. Ordinis, vers. Docendum igatur erit, Nauar. con-
temp. ordinat. Jacob. de Graffis l. 1. auct. deci. p. 2. ca. 9. à n. 1. de
gum de Sacra. Ordinis à n. 7. Velasq. de Auendan. li. 29. Taurig. in
& 10. Pet. Ledesm. in sum. p. 1. tit. de Sacra. Ordinis ca. 1. Lude-
in instruct. conscient. tom. 2. p. 1. ca. fin. Cosm. Philarch. de
Sacerdot. par. 2. li. 1. ca. 13. Carrill. in itinerario ordin. seft. p. cap.
17. Nunno p. 3. in addit. quæst. 37. & 40. art. 2. Pet. Alphons. de
ceccos in harmonia Rubricarum ad Rub. de tempore. ordinat. p. 1.
Ceuall. commun. contra commun. quæst. 52. 4. Mendez Cal-
cum oportet n. 166. Cod. de bonis quælibet. Cardinal. Thufu-
concl. 189. Nicol. Garsi. de Benefic. p. 7. ca. 1. à n. 1. nouissimi D.
ta in votis nouissimarum decisi. voto 14. à n. 2. Balduin. Iunum
opera controvrsi. Bellarmi. p. 1. li. 4. c. 10. vers. deniq. p. Valsquez
p. D. Thom. to. 5. disp. 236. P. Agid. de Sacra. & censur. tom. 2. dis-
p. 5. Thom. Valase. tom. 1. alleg. 3. n. 8.

V An Episcopatus sit Ordo distinctus à Sacerdotio? Vide Pe-
phon. de Vasconcellos in harmonia Rub. ad Rub. de transla-
Epis. n. fin. Bursat. conf. 125. Sayr. de Sacra. in genereli. l. c. 2. q. 3.
vers. De consecrat. P. Valsquez d. tom. 3. disp. 240. P. Paul. Com-
Responf. moral. p. 1. q. 48. n. 11.

B An Ordinatio Episcopalis verè & propriè sit Sacramentum? Vide Baldwin. Iunium super opera controu. Bellarm. p. 2, lib. 6. c. 3. vers. pri-
mum ergo, post P. Valent. Mich. Medin. Pet. Sot. & Vasquez, resolutus
P. Agid. de Sacram. tom. 2. disp. 20. num. 43.

C A P V T III.

Cum ordinatio conferat gratiam, ea indubie est
sacramentum.

C Vm Scripturæ testimonio, & Apostolica traditio- ^{a. 1. Tim. 4.}
ne, & Patrum vnanimi consensu perspicuum sit,
per lacram ordinationem, quæ verbis, & signis exteriori-
bus perficitur, gratiam conferri; dubitare nemo deberet.
Ordinem esse verè & propriè vnum ex septem sanctæ Ec-
clesia Sacramentis, inquit enim Apostolus: b Admoneo ^{b. 2. Tim. 1. b.}
te, vt resuscites gratiam Dei, quæ est in te, per imposi-^{c. 2. Tim. 4. d.}
tionem manuum mearum, non enim dedit nobis Deus ^{d. 2. Tim. 1. b.}
spiritum timoris, sed virtutis, & dilectionis, & sobrie-
tatis.

R E M I S S I O N E S.

V Ide Sayr. de Sacram. in generelib. 6. c. 1. in fine, P. Henrig. in
summa lib. 10. c. 14. §. 2.
B Gratiam conferre dubitare nemopoteſt.] Vide Sayr. de Sacr.
in generel. 5. c. 1. queſt. vnic. art. 2. vers. de Sacram. Ord. P. Henrig. in
sum. lib. 10. c. 1. §. 3. lit. R. & c. 14. in princip. P. Valer. Reginald. in praxi
furi paniſ. lib. 30. tract. 1. à num. 16.

C A P V T IV.

Nen omnes Christiani sunt sacerdotes, sed iſoli qui legitimè sunt
ordinati ab Episcopis qui sunt summi sacerdotes, ministri ecclesie
ordinant, etiam non requisito laicorum suffragio aut consensu.
Ordinatio inest character indebilis, ob quem fit, ut
nunquam iterum laici effici
possint.

Q Voniam verò in Sacramento ^a Ordinis, ſicut & in <sup>a. Sess. 7. de
Sacram. in
gener. can. 9</sup>
Baptismo, & Confirmatione, character imprimi-
tur, qui nec deleri, nec auferri potest; meritò sancta Syno-
dus damnatorum ſententiam, qui aſſerunt, noui Testa-
menti
T. 2

menti sacerdotes temporariam tantummodo posse habere; & semel rite ordinatos, iterum laicos posse, si verbi Dei ministerium non exerceant. Quid quis omnes Christianos promiscue noui Testamenti sacerdotes esse, aut omnes pari inter se potestate spiritualiter præditos affirmet; nihil aliud facere videtur, quoniam Regula

b Cant. 6.

c 1. Cor. 12.

d Ephes. 4.

nam omnes Apostoli, omnes Prophetæ, omnes propheticæ, omnes Pastores, omnes sicut Doctores. Propterea canonica Synodus declarat, præter cæteros ecclesiasticos gradus, Episcopos, qui in Apostolorum locum suum runt, ad hunc hierarchicum Ordinem præcipue pertinere; & positos, e sicur idem Apostolus ait, à Spiritu sancto regere Ecclesiam Dei; sed eosque presbyteris & diaconis esse; ac Sacramentum Confirmationis conferre officium ecclesiæ ordinare; atque alia pleraque peragere possunt: quarum functionum potestatem reliqui inter Ordinis nullam habent. Docet insuper sacrosanctus nodus, in ordinatione Episcoporum, sacerdotorum, & clericorum Ordinum, nec populi, nec cuiusvis factio potestatis, & magistratus consensum, siue vocationem, siue auctoritatem ita requiri, ut sine ea irrita sit ordinatio, quin potius decernit, eos, qui tantummodo à populo seculari potestate, ac magistratu vocati, & instituti, hæc ministeria exercenda ascendunt, & qui ea propria meritate sibi sumunt, omnes non Ecclesia ministri non fures & latrones, per ostium non ingressos, habent minime esse. Hæc sunt, quæ generatim sacra Synodus numerum Christi fideles de Sacramento Ordinis docere. His tamen contraria, certis, & proprijs canonibus in hunc verbum, quidam modum damnare constituit; ut omnes, adiutorii Christi, fidei regula viventes, in tot errorum tentationibus Catholicam veritatem facilius agnoscere, & tenere possint.

(...)

R E M I S S I O N E S.

Vide P. Henr. in sum. lib. 10. cap. 7. in princip. & cap. 14. §. 2.
lit. P. P. Vasquez in 3. part. D. Thom. tom. 3. disput. 243. 2 n. 2.
& disput. 244. n. 17. Balduin Junium super opera controversi.
Bellarm. p. 1. lib. 4. c. 10. vers. Septimus Ordo Sacerdotum est. P. Valer.
Reginald. in praxi fori pœnit. l. 30. tract. 1. num. 5. vers. Quod attinet.
& num. 16. vers. Eadem.

D E S A C R A M E N T O O R D I N I S.

¶ C A N O N I .

Si quis dixerit, a non esse in novo Testamento sacer- ^{a Sup. c. 1.}
dotum visibile, & externum; vel non esse potestatem
aliquam consecrandi, & offerendi verum corpus, & san-
guinem Domini, & peccata remittendi, & retinendi; sed
officium tantum, & nudum ministerium prædicandi Eu-
angelium; vel eos, qui non prædicant, proflus non esse
sacerdotes; anathema sit.

¶ C A N O N I I .

Si quis dixerit, præter sacerdotium non esse in Eccle-
sia Catholica alios Ordines, & maiores, & minores, ^b per ^b Sup. c. 2.
it ordinis quos, velut per gradus quosdam, in sacerdotium tenda-
tur; anathema sit.

¶ C A N O N I I I .

Si quis dixerit, Ordinem, sive sacram Ordinationem
non esse verè & propriè Sacrementum, à Christo Do- ^c Sup. c. 3.
minio institutum, vel esse figmentum quoddam huma-
num, excogitatum à viris rerum ecclesiasticarum imperi-
tis; aut esse tantum ritum quendam eligendi ministros
verbi Dei, & Sacrementorum; anathema sit.

¶ C A N O N I V .

Si quis dixerit, per sacram Ordinationem non dari
Spiritum sanctum; ac proinde frustra Episcopos dice-
re, Accipe Spiritum sanctum; aut per eam non imprinci-
pium, chara-